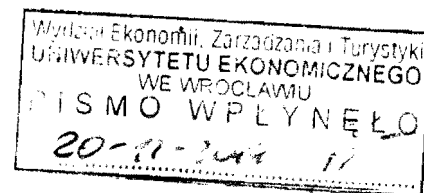

Dr hab. Elżbieta Sobczak, prof. UE
Katedra Gospodarki Regionalnej
Wydział Ekonomii, Zarządzania i Turystyki
Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu

Jelenia Góra, dnia 18.11.2014 r.

Recenzja rozprawy doktorskiej

mgr Marty Wysogład pt. „Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego jako źródło finansowania regionalnej polityki spójności Unii Europejskiej” napisanej w Katedrze Gospodarki Regionalnej Wydziału Ekonomii, Zarządzania i Turystyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu pod kierunkiem dr hab. Małgorzaty Markowskiej, prof. nadzw. UE

Niniejsza recenzja została przygotowana na podstawie pisma Dziekana Wydziału Ekonomii, Zarządzania i Turystyki Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu prof. dr. hab. Marka Walesiaka, GR/DZS-4000-23/11 z dnia 2 lipca 2014 r.

1. Ocena wyboru problemu badawczego

Rozwój regionalny Unii Europejskiej jest przestrzennie nierównomierny. Od lat obserwuje się występowanie zróżnicowania poziomu rozwoju poszczególnych regionów europejskich wskutek odmiennego tempa ich rozwoju gospodarczego i społecznego, zróżnicowanych zasobów czynników rozwoju i różnych zdolności dostosowywania się do zmieniających uwarunkowań. Zróżnicowanie rozwoju regionów UE spowodowane jest kumulowaniem się i wzajemnym oddziaływaniem przyczyn ekonomicznych, politycznych i kulturowych, często o podłożu historycznym. Istnieje wiele teorii rozwoju regionalnego wyjaśniających przyczyny zróżnicowania rozwoju oraz występowania dysproporcji rozwojowych. Obserwowane w Unii Europejskiej różnice w rozwoju regionów są większe niż na poziomie państw członkowskich, stąd głównym celem polityki regionalnej Unii Europejskiej jest zwiększenie spójności ekonomicznej i społecznej poprzez zapewnienie pomocy finansowej słabiej rozwiniętym regionom. Podstawowym instrumentem finansowania polityki regionalnej Unii Europejskiej, skierowanym na wyrównywanie dysproporcji rozwojowych, a tym samym zwiększenie spójności jest Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR).

Zagadnienia dotyczące oceny wpływu środków finansowych Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rozwój regionów polskich, identyfikacja zróżnicowania poziomu

rozwoju województw Polski oraz skali i struktury wykorzystania środków finansowych pochodzących z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego nie mają charakteru nowatorskiego i zostały stosunkowo szeroko opisane w literaturze. Jednakże wielopłaszczyznowość i wieloaspektowość problematyki dotyczącej zarówno rozwoju regionalnego, jak i metod ewaluacji regionalnej polityki spójności, moim zdaniem, stwarzają potrzebę prowadzenia dalszych dociekań naukowych polegających zarówno na rozwijaniu metodologii badań, jak również wykorzystaniu i krytycznej ocenie dotychczas stosowanych metod. Ponadto optymalne wykorzystanie środków pomocowych Unii Europejskiej staje się współcześnie istotnym wyzwaniem. Stąd też wybrany przez autorkę temat rozprawy doktorskiej jest inspirujący i ważny zarówno z poznawczego jak i naukowego punktu widzenia.

Problem badawczy nie został przez autorkę we wstępie precyzyjnie sformułowany, można jedynie domyślać się na podstawie treści pracy, że może nim być określenie wpływu środków finansowych pochodzących z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego jako instrumentu polityki spójności na rozwój województw Polski, ze szczególnym uwzględnieniem województwa dolnośląskiego. Jednak tak sformułowany problem badawczy nie znajduje pełnego odzwierciedlenia w tytule pracy ani sformułowanych celach.

Moim zdaniem podjęty przez autorkę problem badawczy spełnia wymagania stawiane pracom doktorskim, ma charakter naukowo-badawczy i jest bardzo ważny dla praktyki gospodarczej. Rozwiązanie tego problemu może stanowić podstawę do uzyskania stopnia naukowego doktora.

2. Ocena formalna dysertacji

Przedłożona do recenzji dysertacja, mająca stać się podstawą do nadania stopnia naukowego doktora, liczy 309 stron, łącznie z dwoma załącznikami obejmującymi 16 stron. Praca składa się z wykazu skrótów, wstępu, sześciu rozdziałów, zakończenia, spisu literatury, spisów rysunków, tabel, załączników. Praca (bez załączników) zawiera 90 rysunków i 98 tabel. W spisie literatury autorka zawarła 103 pozycje literatury (w tym 20 opracowań mających charakter raportów i sprawozdań instytucji krajowych i europejskich), zasoby 9 stron internetowych i 9 pozycji cytowanych źródeł prawa, umów, programów operacyjnych, itp. W wykazie literatury znalazło się 9 pozycji obcojęzycznych.

Tytuł dysertacji doktorskiej został sformułowany w sposób zwięzły i komunikatywny, jednak nie w pełni oddający zawartość merytoryczną pracy.

Struktura pracy budzi pewne zastrzeżenia. Tytuł rozdziału pierwszego w brzmieniu „Polityka spójności – pojęcie, cele, źródła finansowania” nie jest adekwatny do jego zawartości. Rozdział pierwszy jest mało spójny, tytuły podrozdziałów 1.1 do 1.4 zbyt słabo nawiązują do tytułu rozdziału. Wydaje się, że lepiej byłoby gdyby stanowiły odrębny rozdział np. pod tytułem „Wprowadzenie do problematyki badań”, gdyż zawierają wyjaśnienia podstawowych pojęć nawiązujących do problematyki pracy jak region, regionalizacja, rozwój regionalny i jego mierniki, pojęcie i metody oceny konkurencyjności regionów.

Tytuł rozdziału drugiego „Zróżnicowanie rozwoju regionalnego w Polsce” sugeruje, że w badaniach zostaną wykorzystane m.in. statystyczne miary dyspersji, podczas gdy podstawę oceny zróżnicowania poziomu rozwoju stanowi w tym rozdziale jedynie ocena pozycji województw Polski w uporządkowaniu liniowym ze względu na poszczególne mierniki rozwoju gospodarczego i społecznego na tle pozostałych regionów Unii Europejskiej. Można byłoby zastanowić się nad bardziej precyzyjnym sformułowaniem tytułu. Tytuły pozostałych rozdziałów i podrozdziałów zostały sformułowane prawidłowo i adekwatnie do ich zawartości.

Zachowanie logicznego następstwa poszczególnych rozdziałów burzy usytuowanie rozdziału szóstego pt. „Rozwój polskich regionów a oddziaływanie polityki spójności – ocena porównawcza danych Eurostat/GUS i modelu HERMIN” jako ostatniego, po rozdziale piątym zatytułowanym „Wpływ zrealizowanych projektów na poziom rozwoju Dolnego Śląska”. Rozdział szósty mógłby znaleźć się przed rozdziałami czwartym i piątym dotyczącymi Dolnego Śląska, ponieważ ma charakter bardziej ogólny i dotyczy szerszego zakresu przestrzennego badań. Ponadto w podrozdziale 3.4 pod tytułem „Ocena wpływu EFRR na wyrównanie różnic w poziomie rozwoju regionalnego w Polsce” również bazowano na modelu HERMIN i wydaje się, że praca zyskałaby na spójności, gdyby problematyka zawarta w podrozdziale 3.4 i rozdziale szóstym znalazła się w jednej części pracy, w dodatku usytuowanej przed rozdziałami dotyczącymi tylko jednego regionu polskiego – województwa dolnośląskiego.

Jeżeli chodzi o zachowanie proporcji między objętościami rozdziałów, to można zauważyć, że rozdziały pierwszy i trzeci są niemal dwukrotnie dłuższe od rozdziału trzeciego i ponad trzykrotnie przekraczają objętość rozdziału szóstego.

Strona edytorska rozprawy doktorskiej nie budzi większych zastrzeżeń. Język pracy jest jasny i zrozumiały. Dostrzeżono drobne błędy stylistyczne i interpunkcyjne. Pewne zastrzeżenia budzi również opis rysunków i tabel.

3. Ocena wartości metodycznych

Autorka zawarła we wstępie informację, że celem głównym pracy jest „identyfikacja i pomiar zróżnicowania poziomu rozwoju regionów w Polsce na tle regionów UE szczebla NUTS 2 na podstawie wybranych czynników społeczno-gospodarczych oraz ocena wpływu Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego jako instrumentu finansowania regionalnej polityki spójności Unii Europejskiej w regionach polskich ze szczególnym uwzględnieniem województwa dolnośląskiego”. Moim zdaniem sformułowanie celu pracy budzi pewne wątpliwości. W recenzowanej pracy podstawę identyfikacji zróżnicowania regionów stanowiły mierniki rozwoju gospodarczego i społecznego a nie czynniki tego rozwoju. Ponadto z tak sformułowanego celu nie wynika, że autorka badała wpływ wykorzystania środków z EFRR na rozwój regionów polskich. Wydaje się, że Autorka sformułowała dwa odrębne cele główne a nie jeden.

Autorka sformułowała również kwestie szczegółowe, rozumiem, że chodziło o cele szczegółowe jako: „identyfikacja i poziom zróżnicowania rozwoju regionalnego w poszczególnych województwach w Polsce na tle regionów NUTS 2 Unii Europejskiej”. Chodziło chyba o identyfikację i pomiar zróżnicowania, co jednak stanowi powtórzenie pierwszej części celu głównego. Cel szczegółowy drugi otrzymał brzmienie: „identyfikacja skali i struktury wykorzystania środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w poszczególnych regionach polskich”. Cel szczegółowy trzeci sformułowano jako: „ocena roli i wpływu wykorzystania środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rozwój Dolnego Śląska”.

Rozwiązanie problemu badawczego podjętego przez autorkę podporządkowane zostało weryfikacji głównej hipotezy badawczej sformułowanej w następującej postaci: „Środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego stanowiące istotne źródło finansowania rozwoju regionalnego, przyczyniają się do poprawy kondycji gospodarki Dolnego Śląska”. Autorka wyodrębniła również następujące szczegółowe hipotezy badawcze:

- inwestycje współfinansowane z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego zwiększają konkurencyjność regionów w Polsce na tle regionów UE,
- zwiększenie nakładów finansowych poprzez EFRR powoduje wzrost PKB na jednego mieszkańca w stosunku do średniej krajów Unii Europejskiej,
- realizacja polityki regionalnej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego ma pozytywny wpływ na rozwój polskich regionów,

- projekty realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na terenie województwa dolnośląskiego przyczyniają się do wzrostu konkurencyjności Dolnego Śląska.

Hipotezy zawierają informacje o wynikach badawczych jakich można oczekiwać w empirycznej części pracy.

Autorka zawarła we wstępie zakres przestrzenny, czasowy i rodzajowy (wskaźniki społeczno-gospodarcze) badań. Określiła również metody badawcze wykorzystane w trakcie realizacji pracy do osiągnięcia zamierzonych celów.

4. Ocena wartości merytorycznych

Zawartość merytoryczna rozprawy doktorskiej została zawarta w sześciu rozdziałach. W rozdziale pierwszym autorka sformułowała rozważania dotyczące wybranych definicji regionu, kryteriów podziału regionu i typów regionów wyodrębnionych ze względu na te kryteria. Ponadto przedstawiła przyjęte w literaturze określenia regionalizacji, polityki regionalnej i rozwoju regionalnego, scharakteryzowała czynniki i mierniki rozwoju regionalnego. Nawiązała do nowej teorii wzrostu i nowej geografii ekonomicznej będących podstawą endogenicznej koncepcji polityki rozwoju regionalnego. Rozdział pierwszy zawiera również metody oceny konkurencyjności regionalnej, cele, zasady, podmioty, instrumenty polityki regionalnej.

W rozdziale drugim, o charakterze empirycznym doktorantka skoncentrowała się na identyfikacji poziomu rozwoju polskich województw na tle regionów NUTS 2 Unii Europejskiej w sferze gospodarczej i społecznej. W badaniach skorzystano z baz danych Eurostatu. Zastosowano wskaźniki gospodarcze i społeczne. Kontrowersyjne jest zastosowanie do porównań międzyregionalnych wskaźników bezwzględnych wyrażonych w jednostkach naturalnych lub wartościowych, np. wartość dodana brutto w mln euro, nakłady na środki trwałe w mln euro, wartość produktu krajowego brutto w PPS czy liczba pracujących w grupie wiekowej 15-64 w tys. Wskaźniki bezwzględne zawierają informacje o wartości pojedynczej cechy dla danego regionu, ale bez odniesienia do innej kategorii ekonomicznej mają znacznie mniejszą użyteczność niż wskaźniki względne. Ponadto Autorka nie podała jednostek miary dla wskaźnika gospodarczego określonego jako kapitał ludzki w nauce i technologii.

Oceny zróżnicowania rozwoju regionów dokonano posługując się wyłącznie oceną pozycji polskich regionów na tle regionów europejskich w rankingach określonych dla poszczególnych wskaźników. Wydaje się, że analizę zróżnicowania rozwoju regionalnego można było pogłębić stosując powszechnie znane statystyczne miary zmienności jak rozstęp, odchy-

lenie standardowe i współczynnik zmienności. Tytuł podrozdziału 2.1 informuje, że ocenie będzie poddany poziom rozwoju regionów polskich na tle UE. Natomiast w tabelach 2.11 i 2.12, Autorka analizuje pozycje polskich województw odpowiednio ze względu na PKB per capita i wydajność pracy w relacji do wartości średniej w Polsce, nie odnosząc wyników rankingów do regionów europejskich. Autorka nie określiła w sposób jednoznaczny pojęć czynnik, miernik i wskaźnik rozwoju i stosuje je dowolnie traktując jako synonimy, co wydaje się być błędem rzeczowym. W rozdziale tym autorka poddała również ocenie konkurencyjność województwa dolnośląskiego na tle regionów Unii Europejskiej posługując się również wyłącznie zmianą pozycji w rankingach ustalonych dla bezwzględnych i względnych mierników gospodarczych i społecznych. Na rys. 2.1 i 2.2 błędnie wpisano nazwy mierników – PKB w mln euro i PKB per capita w PPS – nie były one wcześniej brane pod uwagę. Na rys. 2.8 autorka przedstawia pozycję województwa dolnośląskiego na tle regionów krajowych, co ze względu na tytuł podrozdziału wydaje się zbędne. Rozdział 2. kończy się oceną liniowych zmian pozycji województwa dolnośląskiego w hierarchii europejskich regionów NUTS 2. Została ona przeprowadzona na podstawie analizy trendów liniowych pozycji województwa dolnośląskiego. W tabeli 2.25 zestawiono wyniki estymacji liniowych trendów pozycji wykorzystując oceny parametrów modeli tendencji rozwojowej, zbadano również istotność parametrów strukturalnych. Zabrakło jednak informacji dotyczących stopnia dopasowania liniowych funkcji trendu do danych empirycznych, zwłaszcza, że z rysunków przedstawionych w podrozdziale 2.2 wynika, że nie zawsze tendencja zmian miała wyraźny charakter liniowy.

W bardzo obszernym (objętość ponad 60 stron) rozdziale trzecim pt. „Skala i struktura wykorzystania środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w polskich regionach” Autorka skoncentrowała się na charakterystyce wykorzystania funduszy przedakcesyjnych w ramach programów PHARE, ISPA i SAPARD oraz programów operacyjnych wdrażanych po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej. Oceny wpływu Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na wyrównywanie różnic w poziomie rozwoju regionalnego w Polsce w latach 2004-2014 wraz z prognozami do 2023 r. autorka dokonała wykorzystując modele HERMIN, zmodyfikowane, zaktualizowane i opracowane przez Wrocławską Agencję Rozwoju Regionalnego. Ta część pracy doktorskiej ma w dużej mierze charakter odtwórczy. Rozdział ten jest bogato ilustrowany rysunkami (51 rysunków) zawierającymi mapy i wykresy.

W rozdziale czwartym Autorka podjęła się oceny wykorzystania środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w województwie dolnośląskim. Przeprowadziła szczegółową analizę wykorzystania środków z funduszu EFRR. Scharakteryzowała poszczególne

typy projektów współfinansowanych przez Unię Europejską w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego, jak również procedury aplikacji o środki unijne.

W rozdziale piątym autorka zawarła ocenę wpływu zrealizowanych projektów na poziom rozwoju regionu Dolnego Śląska w sferze gospodarczej i społecznej. Ocena ta została przeprowadzona (podobnie jak w rozdziale trzecim) na podstawie wyników badań zrealizowanych przez zespół badaczy Wrocławskiej Agencji Rozwoju Regionalnego pod kierownictwem naukowym J. Zaleskiego. Zespół ten opracował system makroekonomicznych modeli HERMIN. Autorka natomiast przedstawiła wnioski wynikające z analizy tych modeli.

Rozdział szósty nie został podzielony na podrozdziały, zawiera ocenę porównawczą danych Eurostatu i modelu HERMIN. Rozdział ten, jak pisze we wstępie autorka, jest „porównaniem danych prognozowanych i rzeczywistych dotyczących wybranych czynników społeczno-gospodarczych w celu oceny zgodności. Dane prognozowane przedstawiono za pomocą modelu makroekonometrycznego HERMIN. Dane rzeczywiste zostały zaczerpnięte z GUS oraz bazy danych Eurostat”. Modele HERMIN autorka wykorzystywała do oceny wpływu środków z funduszu EFRR na rozwój regionów polskich i województwa dolnośląskiego w rozdziałach trzecim i piątym, w rozdziale szóstym również nawiązuje do modeli HERMIN, przedstawiając ich zastosowanie i ocenę. Wydaje się, że praca zyskałaby na spójności, gdyby metodologia Hermin została wyczerpująco scharakteryzowana i poddana ocenie w jednej części pracy doktorskiej, przed wykorzystaniem przez autorkę modeli HERMIN opracowanych przez Wrocławską Agencję Rozwoju Regionalnego do oceny wpływu środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rozwój regionów polskich. Do oceny zgodności wskazań modeli HERMIN i danych statystycznych wykorzystano współczynniki korelacji linowej Pearsona i test znaków. Autorka zbudowała modele regresji potęgowej wyjaśniające wpływ poszczególnych funduszy unijnych na zmienną makroekonomiczną (por. s. 270). Opis zastosowanych metod badawczych, jak również analiza wyników mają charakter dość pobieżny. Niektóre sformułowania budzą wątpliwości, np. „Wydaje się, że dobrym sposobem oceny wpływu poszczególnych funduszy na analizowane zmienne makroekonomiczne będzie wykorzystanie modeli regresji potęgowej.” Z opisu formuły na s. 270 wynika, że analizie będzie poddawany wpływ „konkretnych funduszy UE”, po czym autorka funduszami nazywa programy PHARE i SAPARD i bada ich wpływ na PKB bez sprecyzowania w jakich jednostkach jest on mierzony (por. rys. 6.1 i 6.2). Tytuły rys. 6.1 i 6.2 nie precyzują ich treści, ponadto nie są zgodne z nazwami osi. Tytuły wszystkich rysunków zawartych w tym rozdziale są nieprecyzyjne.

W zakończeniu autorka zawarła liczne wnioski wynikające z przeprowadzonych badań i analiz. Cel pracy został osiągnięty a sformułowane hipotezy badawcze zostały przez autorkę zweryfikowane.

Po przeczytaniu dysertacji doktorskiej nasuwają się następujące pytania:

1. Czy zdaniem autorki należy wyrównywać dysproporcje powstające w procesach rozwoju regionów czy raczej wzmacniać silne regiony?
2. Jakie możliwości praktycznego wykorzystania wyników badań empirycznych zawartych w niniejszej dysertacji przewiduje Doktorantka?

5. Uwagi szczegółowe

Autorka nie ustrzegła się w pracy drobnych uchybień i nieścisłości, Niektóre z nich wymieniam poniżej.

- Błędne numery stron w spisie treści na s. 3 – rozdział II.
- W tabeli 1.1 na s. 24 wśród wymienionych kryteriów podziału powinny się znaleźć odmienność strukturalna – jest odmienności strukturalnej i poziom rozwoju a nie poziomu rozwoju.
- Niestarannie wykonany rys. 1.3 na s. 67 (pozycje strzałek).
- Nieprecyzyjne tytuły rys. 1.5 i 1.6. Np. na rys. 1.6 przedstawiono programy operacyjne finansowane z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w latach 2007-2013, a tytuł rysunku brzmi Fundusze Unijne w Polsce w latach 2007-2013.
- Błąd stylistyczny na s. 94, zdanie brzmi: „Region ten jest oficjalnie najbogatszym obszarem w Europie, jedną z najdroższą ulicą w Europie i PKB na mieszkańca jest prawie 80.000 \$, podczas gdy PKB na mieszkańca w Wielkiej Brytanii jest prawie 46 000 \$.”
- Błąd stylistyczny na s. 110, zdanie brzmi: „Znaczącą koniunkturą zaobserwowano w liczbie pracujących, która we wszystkich województwach polskich stopniowo się zwiększa, zwłaszcza u osób z wyższym wykształceniem.”
- „Literówki” w tytule rozdziału trzeciego, s. 121.
- Na s. 124 Autorka napisała: ”W przeliczeniu na mieszkańca największymi beneficjentami PHARE w latach 2000-2003 były województwa: podlaskie - 303,3 mln euro, warmińsko-mazurskie – 265,5 mln, itd. Z tabeli 3.2, wynika, że wartości

te oznaczają środki wydatkowane z PHARE ogółem na osobę w porównaniu do średniej dla Polski=100.

- Tytuł rys. 3.2 zawiera błędy: „Struktura Udzielonego dofinansowanie z UE według programów operacyjnych, inicjatyw, Funduszu Spójności.
- Rysunki 3.4-3.9; 3.11; 3.15-3.16; 3.19-3.28; 3.30-3.32 zyskałyby znacznie na przejrzystości, gdyby województwa zostały uporządkowane wg rosnących lub malejących wartości prezentowanego zjawiska.
- Na rys. 3.38 brak szczegółowych wyjaśnień do stosowanych symboli, np. C, G, I, DS., itp.
- Na s. 193 czwarty wiersz tabeli 4.3 jest częściowo nieczytelny.

Ponadto w tekście pracy można zauważyć również inne błędy stylistyczne, interpunkcyjne i tzw. „literówki”.

6. Ocena podsumowująca

Moim zdaniem przedstawiona do oceny rozprawa doktorska spełnia warunki stawiane tego typu opracowaniom, ponieważ stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego jakim jest określenie wpływu środków finansowych pochodzących z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego jako instrumentu polityki spójności na rozwój województw Polski, ze szczególnym uwzględnieniem województwa dolnośląskiego, wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Autorki w dyscyplinie ekonomia. Stanowi również udokumentowanie umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej przez Doktorantkę.

Zgłoszone w recenzji uwagi krytyczne i sugestie, mające częściowo dyskusyjny charakter, nie podważają pozytywnej oceny całości rozprawy.

Ogólnie rozprawę doktorską mgr Marty Wysogład oceniam pozytywnie, wskazując następujące przesłanki tej oceny:

- podjęcie istotnego teoretycznie i praktycznie problemu badawczego,
- umiejętność samodzielnego zaprojektowania i realizacji badań empirycznych bazujących na danych wtórnych,
- dobra znajomość i dość umiejętne posługiwanie się polską literaturą przedmiotu,
- umiejętne połączenie rozważań teoretycznych i badań empirycznych.

Podsumowując, stwierdzam, że rozprawa doktorska przygotowana przez mgr Martę Wysocką pt. „Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego jako źródło finansowania regionalnej polityki spójności Unii Europejskiej” spełnia wymogi określone w art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki i może być dopuszczona do kolejnych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia.

Olga Sobala